

Sivilombudsmannen
Postboks 3 Sentrum
0101 OSLO

Dato: 26.09.2015
Vår ref.: 2014/22965-11
Sakshandsamar: Endre Korsøen
Telefon: 917 64 632

Spørsmål til Hordaland fylkeskommune - Avslag på krav om dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36

Det vises til brev av 13.08.2015, hvor Hordaland fylkeskommune ble bedt om å svare på en rekke med spørsmål i forbindelse med klage av på avslag på krav om dekning av sakskostnader etter forvaltningsloven § 36 i fra advokat Martin Støren på vegne av hytteiere på Halsnøy i Kvinnherad kommune. Videre viser vi til brev 14.09.2015 der Sivilombudsmannen innvilger fristutsettelse til 25.09.2015.

Grunnen til at fylkeskommunene sitt vedtak ble endret var en konsekvens av at kommunen endra sitt dispensasjonsvedtak i forhold til arealet. For at en skal kunne gi løyve etter akvakulturloven må plasseringen av anlegget være godkjent gjennom plan eller det må foreligge dispensasjon fra plan.

Vedtaket som fylkeskommunen har gjort gjeld vedtak etter akvakulturlova og det gir søkeren løyve til oppdrett etter denne loven. Slik vi ser det er det søkeren som er part i høve det vedtaket som er gjort i høve denne lova. Slik vi ser saka kan det stilles tvil om hytteeierne har en slik tilknytning til denne løyvesaken etter akvakulturlova at de vil ha rettslig klageinteresse i denne saka.

Her ble det klaget på vedtak som galt løyve, men det var ikke nødvendig å ta stilling til om hytteeierne hadde rettslig klageinteresse eller ikke, då vedtaket og saka måtte tas opp igjen pga at kommunen endret på sitt dispensasjonsvedtak i høve til plassering av akvakulturanlegget.

Fylkeskommunen vil og visa til at i klagen fra hytteeierne vart det sagt at de ville komme tilbake til saka/klaga når arealspørsmålet var behandlet i kommunen. Fylkeskommunen endret sitt vedtak som følge av endring av arealplasseringa som ble gjort av kommunen og ikke som følge av klagen fra hytteeierne. I høve vedtak gjort av fylkeskommunen, som gjaldt løyve etter akvakulturloven kan vi ikke se at det var nødvendig for endringen av vedtak å bruke advokat, slik at hytteeierne har rett på å få dekket saksomkostninger.

Fylkeskommunen kan ikke se at det er årsakssammenheng mellom endring av fylkeskommunens vedtak og de utgiftene som hytteeierne har hatt. Fylkeskommunen sitt vedtak måtte endres uavhengig av om det var klaget på av hytteeierne eller ikke. Endringen av dispensasjonsvedtaket i kommunen hadde den konsekvens at løyve etter akvakulturlova måtte rettes opp, slik at det var i tråd med det nye vedtaket i kommunen.

Vi kan ikke se at vedtak som ble gjort av fylkeskommunen etter akvakulturlova var ugyldig. Fylkeskommunen bygde sitt løyvevedtak på det vedtak som forelå i kommunen. Fylkeskommunen hadde ikke noe grunnlag for å tro at det vedtak som var gjort av kommunen var ugyldig. Dette var utenfor det som fylkeskommunen hadde innvirkning på.

Det ligger til fylkeskommunen å vurdere akvakultursøknader etter § 30 b. Fylkeskommunen gjør en selvstendig vurdering etter denne paragrafen etter at kommunen, og alle sektormyndigheter har uttalt seg i saken.

Protestene kom til fylkeskommune etter at søknaden var ferdig behandlet av alle berørte etater, og etter at frist for å komme med merknader i forbindelse med offentlig høring etter akvakulturregelverket. Til tross for dette, siden saka ikke var sluttbehandlet ble merknadene vurdert. Fylkeskommunen konkluderte med at klarering av lokaliteten ikke var i strid med § 30 b i laksetildelingsforskrifta som sier at lokaliteten kan klareres dersom det er foretatt en avveining av arealinteresser med særlig vekt på annen bruk av området.

Ved vurdering av saken i forhold til § 30 b er blant annet kommunen sin uttale til akvakultursøknad etter den offentlige utleggingen lagt til grunn ved vurdering av arealinteressene, og ikke dispensasjonsvedtaket etter plan- og bygningslova. Det kom ikke merknader til saka i samband med offentlig høring, og kommunen hadde ikke merknader til etableringen. Det er vanligvis grunn til å tillegge kommunens uttalelse stor vekt ved vurderingen av søknaden med henblikk på brukerkonflikter.

Fylkeskommunen er ikke enig i påstanden om at fylkeskommunen ikke gjør en selvstendig vurdering av brukerkonflikter ved behandling av akvakultursøknad.

Gudrun Mathisen
seksjonssjef

Endre Korsøen
seniorrådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.